

Jaarverslag KKM St. Lambertus 2018

Totaal 20 activiteiten naast de gebruikelijke (alv's, patroonsfeest, kerstviering)

Na een welverdiende rustperiode tussen Kerst en Oud en Nieuw begon het jaar van het Koninklijk Kerkraads Mannenkoor St. Lambertus op 5 januari met de eerste repetitie van 2018. Een jaar waarin werd uitgekeken naar vele activiteiten met als hoogtepunt de voorgenomen concertreis naar Wales.

De carnaval valt vroeg in 2018 en daarmee dus ook de carnavalsavond van KKM. Op 27 januari 2018 nemen we afscheid van Prins Wim V (Somers) en verwelkomen we Prins John I (Huijten) als nieuwe carnavalsheerser over KKM. Zoals altijd was de carnavalsavond een zeer gezellige happening met veel eigen inbreng maar ook mooie optredens van gasten buiten het koor en natuurlijk maakte ook de kersverse stadsprins Yordi I met zijn gevolg zijn opwachting.

Zoals elk jaar eerde de gemeente Kerkrade ook in 2018 weer de jubilarissen van de Kerkraadse verenigingen, dit jaar was deze feestelijke activiteit op vrijdag 23 februari. Jubilarissen van alle muziekverenigingen in Kerkrade werden in de bloemetjes gezet. Zo ook onze jubilarissen van het jaar 2017: Loek Hinzen, Hub Wehrens en Wiel te Poel.

Op 18 maart 2018 vond de algemene ledenvergadering van 2018 plaats. Behalve de normale zaken die op een ALV de revue passeren, welke in het reguliere verslaglegging nagelezen kunnen worden, zijn er ook bijzondere zaken die op een ALV hun beslag krijgen. Dit jaar werd een groot deel van de vergadering gebruikt als voorbeschouwing op de concertreis naar Wales. Ook werden tijdens deze vergadering bestuursleden Nico Fiori en Willem van der Putten voor een nieuwe bestuursperiode verkozen én mochten we twee nieuwe bestuursleden verwelkomen: Ger Huijten en Marc Schrijvers.

Dan was het op 30 april eindelijk zover: de langverwachte concertreis naar Wales! Ben maar niet bang... ik zal nu niet een compleet reisverslag gaan doen... maar enkele hoogtepunten kan ik jullie niet onthouden.

Het begon al goed... De bus arriveerde op het Old Hickoryplein en zoals je wel eens aan het eind van je salaris een stukje maand overhoudt, hielden we nu aan het einde van de bus enkele reizigers over. Wat bleek... er waren slechts 54 zitplaatsen edoch 60 reizenden! Onze kloeke, reisbegeleidster, de schone Suze was echter voor geen kleintje vervaard. Zij regelde dat we in Gent op een bus met meer zitplaatsen konden overstappen. Dat deze bus even groot was als de vorige maar wel meer zitplaatsen had betekende wel beduidend minder beenruimte voor iedereen... maar we konden wel verder. Na een stormachtige overtocht, met behoorlijk wat groene gezichten, zetten we voet op vaste bodem in Engeland. Na een stevige busreis kwamen we in de vroege avonduren in Cardiff aan.

Op onze eerste dag in Wales mochten voor de, jawel... Engelse en niet Welshe, Lord Mayor van Cardiff zingen en achteraf genoten we van de fraaie Engelstalige speeches van onze voorzitter Wim de Groot en onze beschermheer Jos Som. Na het bezoek aan de Lord Mayor

bezochten we het fraaie Cardiff Castle. 's Avonds was het dan zover en hadden we ons eerste concert samen met het Cardiff Male Choir. We lieten ons meteen van onze beste kant horen en zowel onze collegazangers uit Wales alsook het publiek waren zeer enthousiast. Het spreekt voor zich dat het concert nog uitgebreid werd nabesproken in de bar van het hotel, waar sommigen beweren dat er in de late uurtjes roze olifant te zien was.

De dag erna stond er een rondrit door Zuid-Wales op het programma gevolgd door een concert 's avonds samen met het Cardiff Arms Park Male choir. We waren al weer vroeg terug in het hotel voor het avondeten toen het noodlot toesloeg. Een van de koorleden zakte in elkaar en moest zelfs kortstondig gereanimeerd worden. Ondertussen was de ambulance al gebeld en werd de zorg door hen overgenomen. Het leek er in ieder geval er op dat hij op dat moment niet in levensgevaar én in goede handen was, daarom werd besloten het avondprogramma gewoon door te laten gaan.

Enigszins bedrukt vertrok het koor dan toch naar de St. Johns Church alwaar we ontvangen werden door de leden van het Cardiff Arms Park Male Choir die onder leiding staan van een jonge, enthousiaste dirigent. Tijdens het inzingen kregen we al een kort bericht uit het ziekenhuis dat het gelukkig redelijk goed ging. Met enige opluchting en ontspannen konden we dan ook aan het concert beginnen. Ik weet niet of het hierdoor kwam... maar we hebben daar zeer goed gezongen! Na een korte pauze namen onze gastheren het tweede deel van het concert voor hun rekening en het mag gezegd worden... zij konden er ook wat van! Gezamenlijk hebben we tot slot nog "The rhythm of life" en de beide volksliederen gezongen.

Op verzoek van het andere koor gingen we toen nog gezamenlijk naar hun verenigingslokaal, gelegen in het rugbystadion van Wales voor een pintje of twee. Zij hebben ons vergast op een avond met sketches en gezang, het was in één woord geweldig! Het hoogtepunt van de avond was het duet van het oudste lid van hun koor, een negentiger, met zijn vrouw, waarin zij elkaar op een heel bijzondere manier de liefde verklaarden... on-ver-ge-te-lijk.

De volgende dag hadden we geen concerten op het programma staan, maar een bezoek aan een steenkolenmijn en een whisky stokerij. Reisleidster Suze zou deze trip begeleiden, maar zij heeft gedurende de dag ons koorlid in het ziekenhuis bijgestaan, waar Jos Harmsen dat de avond vooraf had gedaan. Na het diner in het hotel stond het koorlid dat in het ziekenhuis had gelegen samen met reisleidster Suze weer op de stoep. Hij had van de cardioloog zijn zegen gekregen om zich weer bij ons te voegen... natuurlijk vreugde alom! De avond werd verder gevuld met het bezoeken van een aantal pubs waar we, onder leiding van Charles Steffann, nog wat pubsongs ten gehore brachten. Waar wij soms dachten dat dat niet altijd even geweldig was, de reacties van de aanwezige pubgangers waren zonder uitzondering positief!

De volgende dag was alweer de laatste van onze concertreis met nog een laatste klapper: een optreden in de kathedraal van Canterbury. Na een officiële aankondiging begonnen we ons volledig a capella gezongen concert. Voor velen was het toch een lastig concert omdat de stemmen na een week van zingen, drinken en reizen toch niet meer optimaal waren. Iedereen deed echter zijn uiterste best om op deze unieke locatie een prachtig concert neer

te zetten. Dat dit gelukt was bleek wel uit de staande ovatie van maar liefst zes minuten die we na afloop in ontvangst mochten nemen. Kippenvel!

Na een kort oponthoud voor de kanaaltunnel kwamen we weer op het vasteland van Europa aan. Aangezien het 4 mei was zijn we om 20.00 uur op een parkeerplaats naast de autoweg gestopt en hebben 2 minuten stilte aangehouden, hetgeen zo mogelijk nog indrukwekkender was dan de gebruikelijke dodenherdenking. Omstreeks om 23.30 uur kwamen we weer in Kerkrade aan en mochten we terugkijken op een zeer geslaagde, indrukwekkende, vermoeiende, emotionele en muzikale reis.

Op 19 mei hebben we de uitvaartmis van mw. Claire Engels opgeluisterd. Zij is jarenlang voorzitter van ons damescomité geweest.

Dan stond er weer een concert op het programma. In de HUB mochten we op 27 mei samen met Martin Hurkens zijn "Martin Hurkens and Friends" concert doen. Het was een heel mooi concert waar we prachtig gezongen hebben, ondanks het feit dat we slechts met 28... ja jullie horen het goed, 28 zangers aanwezig waren. Voor iedereen die wil weten hoe mooi we toen gezongen hebben kan op de website van het koor een opname van "The Prayer" bekijken en beluisteren.

Dan was het op 9 juni tijd voor het "After Wales Concert". Een concert voor alle Wales-gangers maar ook voor alle zangers die niet mee naar Wales zijn gegaan. Tijdens een zeer warme avond hebben we een prachtig concert neergezet omlijst door een heel mooie fotopresentatie die door Wiel te Poel in elkaar is gezet.

Soms heb je van die activiteiten die er plotseling tussendoor komen. Zo ook op 13 juni het 20-jarig bestaan van Museumplein Limburg. Of we daar even een paar liedjes konden komen zingen in de Earth Dome. Het was kort dag maar we hebben het er, onder leiding van Charles Steffann, met slechts 25 zangers toch goed van afgebracht.

Dan stond op 24 juni het jaarlijkse ludieke uitstapje op het programma. Dit jaar werd het mooie Duitse plaatsje Bad Breisig bezocht. Op het programma stonden onder andere een ritje met een authentieke stoomtrein en natuurlijk kon het wijnproeven niet ontbreken. Afgesloten werd, zoals elk jaar, met een gezamenlijk etentje. Al met al een geslaagde dag om met plezier aan terug te denken!

Bijna het laatste wapenfeit voor de zomervakantie was het "Spirit of the Earth" concert dat op 6 juli uitgevoerd werd in het openluchttheater in Valkenburg. Samen met mannenkoor DSM en het Rumpens mannenkoor werd dan eindelijk, het uitgestelde, WMC Spirit of the Earth concert uitgevoerd. Op een stralende zomeravond brachten de drie koren het publiek in vervoering. Het volledige concert werd door L1 opgenomen en werd op een later tijdstip in zijn geheel door L1-radio nogmaals uitgezonden. Al met al een heel mooi concert op een prachtige locatie op basis van een door KKM ontwikkeld en uitgewerkt concept.

Voordat we de zomervakantie in konden gaan stond op 14 juli nog het weidefeest op het programma. Evenals vorig jaar zou het weer plaatsvinden op de schuttersweide van schutterij St. Sebastianus van Bleijerheide. Organisatoren Nico Fiori en Paul Jedamzik

hebben inmiddels de nodige ervaring opgedaan met de organisatie van het weidefeest. Dat maakte hun inzet er echter niet minder om. Samen met een divers groepje zangers werd de locatie in gereedheid gebracht voor het feest en met vereende krachten werd de klus geklaard. Het feest kan beginnen. En wat voor een feest! Mooi weer, prachtige muziek, een varken aan het spit en goed gezelschap... wat wil een mens nog meer? Een mooi weidefeest is dé manier om de zomervakantie in te gaan en te genieten van de welverdiende rust na een drukke eerste helft van 2018.

Op 17 augustus was de koorzomervakantie ten einde en werd er weer begonnen met de repetities. Het kerstrepertoire stond al meteen op de voorgrond omdat het op dat moment al duidelijk was dat het voorlopig geplande "Castle Dinner Concert" wegens tijdgebrek niet door kon gaan.

Op 14 september bereikte ons het trieste bericht dat bariton Jan Reinders na een slopende ziekte was overleden. Hoewel Jan pas enkele jaren lid was van ons koor had hij zijn plekje helemaal gevonden en genoot hij van de prachtige muziek die we samen maakten. Met pijn in het hart hebben we afscheid van hem genomen.

Met het overlijden van Jan Reinders nog vers in onze gedachten vierden we op 15 september het patroonsfeest van de Heilige St. Lambertus. Tijdens het patroonsfeest werden jubilarissen Paul Kranzel en Henk Bindels in de spotlights gezet. Tweede tenor Paul Kranzel vierde zijn 50-jarig zangersjubileum en bariton Henk Bindels had met zijn 40-jarig zangersjubileum ook al flink aan de weg getimmerd. Voorwaar voor beide heren een zeer bijzondere prestatie waarvoor ze dan ook door voorzitter Wim de Groot bijzonder in het zonnetje werden gezet. De afgevaardigde van de KNZV-Limburg had, na enige omzwervingen door het Zuid-Limburgse land, Kerkrade toch nog weten te vinden. Ook hij had nog enige warme woorden en een mooie oorkonde voor de jubilarissen.

De najaarsvergadering vond plaats op 28 oktober. Tijdens deze vergadering kwamen diverse pittige onderwerpen aan de orde zoals bijvoorbeeld: de financiële stand van zaken, de dit jaar ingevoerd privacywet AVG en de soms ronduit trieste aanwezigheidscijfers van de zangers tijdens repetities en uitvoeringen. Echter het meest spraakmakende onderwerp was toch wel de bespreking van de voorstellen van de werkgroep kleding. Ineens waren we een koor van kledingkenners en stylisten, nog nooit was er een levendiger discussie dan over de nieuwe kledingvoorstellen. De vergadering wordt afgesloten met een film van Carlo Dijkman over de recente concertreis naar Wales.

1 December was een heel bijzondere dag voor KKM want zijne bisschoppelijke hoogheid St. Nicolaas bracht een bezoekje aan de kinderen en kleinkinderen van de Lambertusfamilie. De Sint was in het gezelschap van een aantal zeer levendige, soms wat onhandige, maar buitengewoon zwarte Pieten. Hij verraste de kinderen en kleinkinderen van de zangers met een cadeautje en wat lekkers. Ook dit jaar was het, mede door de medewerking van een aantal enthousiaste zangers onder leiding van Huub Klinkenberg, weer een zeer gezellige middag.

Op 7 december en 14 december verzorgde KKM de Arriva/NS kerstconcerten in de stations Heerlen en Maastricht. Hoewel... van een station kon je in Heerlen door alle

bouwwerkzaamheden eigenlijk niet spreken. Echter in 2019 zou het nieuwe station eindelijk klaar moeten zijn. Misschien kunnen we onze mooie klanken in 2019 eindelijk in het langverwachte nieuwe station van Heerlen laten horen.

De week erna op 14 december volgde dan het concert in de stationshal in Maastricht. Zoals altijd zeer gezellig, fijn zingen en met een dankbaar publiek! Hoe dankbaar vraag je dan? Dit jaar was een van de toehoorders zo onder de indruk van onze zang dat hij zijn dankbaarheid toonde door een spontane donatie van €100,- voor ons koor! Het blijkt dat het verrassingseffect, men verwacht op die locatie geen mannenkoor, in combinatie met onze mooie zang in de kerstperiode, het publiek toch aanspreekt. We moeten er dan ook voor zorgen dat we tijdens deze concerten met zoveel mogelijk zangers present zijn en een goede indruk blijven geven van de mannenkoorzang in zijn algemeenheid en van het Koninklijk Kerkraads Mannenkoor St. Lambertus in het bijzonder!

De traditionele kerstviering van KKM op 15 december, werd dit jaar, evenals vorig jaar, geopend met een Heilige Mis in de kerk van de Heilige Jozef te Kaalheide. Na de mis werd de viering voortgezet in ons verenigingslokaal de Wieëtsjaf... oh nee... dit jaar ging het anders. Met zijn allen togen we naar het Gaiapark waar we in de Hof van Gaia, in de vrieskou, werden opgewacht door een kwartet koperblazers, waaronder bariton Wim Somers, die ons met kerstliederen verwelkomden. In de ijzige kou konden we ons opwarmen aan vuurkorven en Glühwein. Nadat iedereen voldoende in de kerstsfeer was gekomen werd het feest binnen voortgezet. Zoals altijd was de kerstviering gevuld met veel eigen inbreng zoals daar waren: de Kling met kerstliederen in het Kerkraads dialect, René Schupp met zijn traditionele kerstgedicht en Jos Hanssen bracht een bijzonder kerstverhaal in Kerkraads dialect. Als klap op de vuurpijl bracht Ebenezer Scrooge, uit de wereldberoemde roman "A Christmas Carol" van Charles Dickens, ons een bezoek. Sommige aanwezigen suggereerden dat voorzitter Wim de Groot hierachter zat, maar aan dat soort geruchten moet je nooit zoveel aandacht schenken. Al met al een prachtige avond op een mooie locatie in een bijzondere kerstsfeer, dank aan organisator Nico Fiori!

Het was een druk weekendje want na de kerstviering mochten we ons opmaken voor het, nu bijna traditionele, kerstconcert in Hückelhoven. Het concert dat, evenals de voorgaande jaren wederom voortreffelijk georganiseerd werd door bas Marcel Ballas, vond plaats in de Pfarrkirche Sankt Lambertus waarbij we samen concerteerden met het Hückelhovense koor "One of Us". Als speciale gast trad Enzo Kok op die met zijn viool de harten stal van het aanwezige publiek. Na het concert was er nog een zeer gezellige nazit in het Alten- und Pflegeheime St. Lambertus waarbij het aanwezige personeel en de vrijwilligers erop toezagen dat het ons aan niets mocht ontbreken. Het was zo gezellig dat het maar goed was dat we met de bus naar Kerkrade terug konden rijden.

Nog één activiteit en dan was het koorjaar 2018 weer voorbij: op 2e Kerstdag mochten we de Heilige Mis opluisteren in de Lambertuskerk. We lieten op een uitstekende wijze van ons horen in de Lambertuskerk en gingen daarna nog even gezellig naborrelen. In de Sjaagboom werd het met wat hapjes en een drankje een zeer gezellige nazit na een mooie Heilige Mis op de 2^e Kerstdag! Een mooie manier om als KKM samen het jaar uit te luiden!

2018 is weer voorbij en komt nooit meer terug. Een jaar waarin we een geweldige concertreis hadden. Een jaar waarin het Zonnewendeconcert langzaam maar zeker steeds concreter wordt. Een jaar waarin we zelfs hebben overwogen om naar de Verenigde Staten te reizen om in Carnegie Hall te zingen. Maar ook een jaar waarin we afscheid hebben moeten nemen van een aantal zangers. Een jaar waarin wij allemaal samen met elkaar vele activiteiten hebben georganiseerd, uitgevoerd en ondergaan. Het was hard werken, veel repeteren, veel zingen maar ook veel lachen en soms samen treuren. Een jaar waarop we samen met trots kunnen terugkijken. Dankjewel!